

БЮЛЕТЕНЬ

NEWSLETTER

СВІТОВИЙ
КОНГРЕС
УКРАЇНЦІВ

ВЕСНА – 2006 – SPRING
№ 1 (6)

UKRAINIAN
WORLD
CONGRESS

Христос Воскрес!

Christ Has Risen!

20-ліття ядерної катастрофи в Чорнобилі

Двадцять років тому, в квітні 1986 року, сталася одна з найбільших катастроф – вибух реактора на Чорнобильській атомній електричній станції, що поблизу річки Прип'ять в Україні. Вибух стався через необачне проведення небезпечного експерименту, в результаті якого в повітря було викинуто велику кількість радіоактивних елементів, серйозно пошкоджено та повністю знищено одну з частин станції та забруднено радіоактивними викидами велику територію, головно в північній та центральній Україні і сусідних регіонах – Білорусі і Росії. Хоча під час самої аварії загинуло лише кілька осіб, наслідки непродуманого експерименту заторкнули сотні тисяч людей в Україні та в різних країнах Європи.

Комуністична влада тоді ще існуючих СРСР і УРСР спочатку намагалась приховати від населення України і світу інформацію про аварію. За кілька днів по катастрофі за вказівкою уряду УРСР жителі Києва вийшли на вулиці для святкування 1-го Травня, – якраз тоді, коли вітер поніс радіоактивну хмару на Київ.

Проте комуністичній владі не вдалося приховати ні катастрофи, ані шкоди, яку вона спричинила. А шкода була колосальна. Тільки для того щоб погасити палаючий реактор, треба було докласти величезних і дуже ризикованих зусиль. Пожежники та рятувальники здебільшого не мали відповідного захисного одягу, а тому багато з них померли від надмірної радіації найближчим часом чи пізніше. Внаслідок радіоактивного забруднення території довкруг Чорнобиля десятки тисяч людей виселили, а землі на довгі роки будуть опустілими неужитками.

Чорнобильська катастрофа нанесла великої шкоди як населенню, так і екології України. Неможливо з абсолютною точністю встановити кількості смертей і захворювань, спричинених радіоактивним забрудненням води, повітря та ґрунтів. Переселення та відшкодування десяткам тисяч потерпілих, будова покриття над знищеним, але не повністю дезактивованим реактором та потреба побудови нового покриття вимагатиме від України додаткових великих фінансових витрат.

Український народ зрозумів, що до причин Чорнобильської катастрофи треба долучити і те, що Україна не була панею своєї долі і не мала повного контролю над тим, що діялось на її території. Український народ теж зрозумів, до чого може довести диктаторська, засекречена та облудна державна влада, якою була тодішня комуністична влада, та ще й до того контрольована чужинцями. Український народ тому й зробив вибір на відновлення України як незалежної, самостійної держави з демократичним устроєм правління, в якому уряд керує державою з волі народу і відповідає за свої вчинки перед ним.

Україна, як і більшість економічно розвинених країн світу, великою мірою залежить від ядерної технології у виробництві енергії. На сьогодні там діє цілий ряд ядерних станцій, кількість яких навряд чи зменшиться в наступні десятиліття. На жаль, уже два десятиліття Україна живе з наслідками найбільшої в історії людства ядерної катастрофи. Тому український народ і його уряд мусять докласти всіх зусиль, щоб діючі станції мали якнайкращі засоби безпеки на тепер і на майбутнє. Україна повинна стати передовою країною в розробці найновіших, досконалих технологій для виробництва різних видів енергії (в т. ч. й ядерної) та для забезпечення майбутнього без таких катастроф, як Чорнобильська.

Зауважимо, що Чорнобильська спадщина не є наслідком політики незалежної Української держави. Це лихо советського господарювання та в основному політики визискування України як колонії. А тому до розв'язання проблем (у тому числі й фінансових), що пов'язані з Чорнобильською катастрофою, повинен долучитись увесь світ, і в першу чергу економічно розвинені індустріальні країни. Проте досі, на жаль, світ легковажно ставиться до своїх обов'язків, навіть у питанні закриття четвертого реактора Чорнобиля.

У переддень 20-ої річниці однієї з найбільших трагедій людства Світовий Конгрес Українців закликає уряд України та всіх цивілізованих держав вшанувати пам'ять про жертви цієї катастрофи та вжити всіх заходів для того, щоб не допустити повторення подібного лиха. Ми також закликаємо всіх наших земляків-українців, де б вони не знаходилися, бути особливо чуйними та слідкувати за пильністю своїх урядів у цьому питанні.

Торонто – Нью-Йорк

30 березня 2006 року

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Юрій Даревич
Голова Комісії Людських
та Громадянських Прав

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

Христос Воскрес!

Квітень, 2006 р.

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

Світовий Конгрес Українців щиро вітає Вас, дорогі українці на Україні, та тих, що розсіяні по всьому світу, з радісним святом пресвітлого Христового Воскресіння!

Христос Воскрес! Великдень – це Великий день! Це день перемоги! Перемоги життя над смертю, добра над злом, волі над рабством, любови над ненавистю, правди над неправдою, світла над темрявою, весни над зимою – бо Христос Воскрес, "смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував!" Дарував Він і Україні перемогу. Перемогу над злим, нелюдським режимом, під яким вона конала більш, ніж сімдесят років, а перед тим – століття під таким же гнітючим чужим „караулом”. І Воскреслий Христос дарував Україні волю, незалежність і можливість вирішувати свою долю самотійно.

І тепер, коли воля перемогла рабство, українці вже в'ятнадцяте вітають Воскресного Ісуса за давніми українськими традиціями і звичаями. Напевно, восени позаминулого року Христос був на Майдані з тисячами українців і допоміг перемогти неправду і зло.

І тепер, коли Україна впевнено крокує в світові інституції та старається навести дружні відносини з сусідніми державами, робить позитивні кроки в економічній сфері, – Воскреслий Христос і тут допомагає українському народу. Ми певні, що з Його допомогою скоро буде вирішене мовне питання, – і українська мова запанує по всій Україні; церковне питання, – і в Україні будуть визнані українські церкви, питання справедливості, – і всі, хто боровся на Незалежну Україну, будуть гідно визнані.

І ми, українці, які проживають за межами Батьківщини, звертаємося з молитвою до Сина Божого Воскреслого, щоб він допоміг нам і Україні перемогти в наших мріях і діях.

І ми досягнемо своєї мети – глибокою вірою, тяжкою працею, самопосвятою, жертвенністю!

У цей святковий час Провід і Рада Директорів Світового Конгресу Українців вітає наших дорогих Первоієрархів, Ієрархів, священослужителів всіх наших церков, Президента, Уряд, Верховну Раду і Збройні сили України, всіх провідників і членів наших складових організацій та всіх братів і сестер на Україні з цим великим святом любови і світла.

Постійна боротьба, і найголовніше – боротьба з собою, приведе до успіхів і в нашому приватному житті, і в справах наших організацій, і в державних напрямках України!

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський – Президент

Віктор Педенко – Генеральний Секретар

MAY – IS THE MONTH FOR THE UKRAINIAN WORLD CONGRESS FUND DRIVE

Approximately 20,000,000 Ukrainians live outside Ukraine scattered throughout the world. However, the majority is organized in larger or smaller communities in almost 40 countries in the world. Of these, only some two million live in the wealthy countries of the USA, Canada, Australia and Great Britain. Other communities are composed of totally new immigrants in, for example, Italy, Spain, Portugal, Greece, as well as the Czech Republic, Austria, Germany, Belgium. There also are long-term settlements of our needy Ukrainian brothers and sisters in countries such as Russia, Kazakhstan, Uzbekistan, Armenia, Georgia, Moldova, Azerbaijan, Kyrgyzstan and in the former Yugoslavia, (Croatia, Serbia and Bosnia). Also, there are the exceptionally problematic communities in South America (Brazil, Argentina, and Paraguay) or even those who today live on their own Ukrainian ethnographic territories in Belarus, Slovakia, Romania, Poland and Russia. A greater portion of those communities needs help and protection. This assistance is received through the Ukrainian World Congress.

For the Ukrainian World Congress, recent history has imposed new obligations, over and above the daily duties of coordination, assistance and protection in the areas of culture and education, information and defense of human and citizen rights. In December 2004, during the whirlwind of the Orange Revolution Ukraine was fundamentally transformed into a democratic country. Again, in March 2006 when parliamentary and local elections took place in Ukraine, our duty was to make sure that the largest possible number of Ukrainian citizens that were outside Ukraine took part in those fateful elections in December 2004 and March 2006. We also were tasked with organizing in the Diaspora international observers who would assure that the elections take place democratically. In 2004 the Diaspora provided 2,600 international observers and in 2006, 600 international observers, more than from any other governmental or non-governmental organization. We are working to help coordinate Ukrainian community life in South America, including the planning and implementation of the Second Congress of Ukrainian organizations on the continent. Soon the 75th anniversary of the Great Famine Genocide in Ukraine 1932-33 will be upon us. The UWC is working with parliaments of countries around the world, where there are organized Ukrainian communities, to assure that commemorative resolutions are adopted condemning and recognizing the Great Famine as genocide of the Ukrainian nation. In March 2006 the President of the Ukrainian World Congress visited new Ukrainian communities in Italy, Portugal and Spain, where today some 2,000,000 Ukrainians reside. We are striving to assist them. A year ago contact was established with Ukrainians in Mozambique. Plans are underway to expand contacts with and to visit Ukrainian communities in Africa. Last year the Board of directors of the UWC met in Kharkiv, the intellectual center of the russified eastern part of Ukraine. At that time, a lengthy spiritual program designed to promote Ukrainianization in the region was launched by the UWC. These are but a few examples of the activities of the UWC.

The work of the UWC is well known to the majority of informed Ukrainians. UWC efforts over the years developed in various ways in response to different concerns at the time. Since Ukraine's independence and the demise of the Russian Empire new circumstances and opportunities have become available to extend UWC activities. Independent and democratic Ukraine as the subject of our global community has eliminated artificial political barriers, implemented methods of electronic communications that have enabled new forms for interaction and stronger contacts. All of these efforts are directed toward implementing a new concept – Global Ukrainianism. Today, our Ukrainian brothers and sisters in the west have the technical capability to assist in developing a communications network among Ukrainians in the Russian Federation, who are scattered across 11 time zones, or on the vast steps of Kazakhstan. We can help develop Ukrainian school systems in Trans-Dniester or in Italy. We can assist new immigrants join the organized community. We can assure the establishment of monuments to Ukrainian victims of soviet repression in Karelia or a worthy monument in Kyiv dedicated to the victims of the greatest crime in the history of mankind – the Famine Genocide of 1932-33. Ironically, the Ukrainian government is still wavering while the government of the USA under pressure from our communities agreed to establish a monument in Washington, D.C. honoring the victims of the Great Famine Genocide.

May – is the Ukrainian World Congress Fund month. Become a builder of a global Ukrainian network.

Please send your contribution to the: Ukrainian World Foundation, 145 Evans Ave., #207, Toronto, Ontario M8Z 5X8; Ukrainian World Congress, 225 East 11th Street, New York, New York, 10003. You also may make your donation through your national central organizations: Ukrainian Congress Committee of America, Canadian Ukrainian Congress, Ukrainian American Coordinating Council, Federation of Ukrainian Organizations in Australia, Association of Ukrainians in Great Britain. Thank you!

For the Ukrainian World Congress:

Askold Lozynskyj
President

Victor Pedenko
Secretary General

Bohdan Fedorak
Financial Secretary

Olga Danylak
Treasurer

ТРАВЕНЬ – МІСЯЦЬ ПІДТРИМКИ СВІТОВОГО УКРАЇНСТВА!

На сьогодні за межами України, майже у сорока країнах світу, проживає близько двадцяти мільйонів українців, більшість з яких організовані у більші чи менші громади. Усього два мільйони з них перебуває у багатих країнах, таких як США, Канада, Австралія та Велика Британія; інші – у зовсім нових іммігрантських громадах у Італії, Іспанії, Португалії, Греції, а також у Чехії, Австрії, Німеччині та Бельгії. Існують довголітні поселення наших бідних братів та сестер у Росії, Казахстані, Узбекистані, Вірменії, Грузії, Молдові, Азербайджані, Киргизстані, на території колишньої Югославії - у Хорватії, Сербії, Боснії. Багато етнічних українців проживає сьогодні у Білорусі, Словаччині, Румунії, Польщі й Росії. Не можна не назвати і українські громади таких надзвичайно бідних країн Південної Америки, як Бразилія, Аргентина, Парагвай. Більша частина цих громад потребує захисту і допомоги від Світового Конгресу Українців.

Крім звичайної координації роботи, історичні події останніх років диктують Світовому Конгресу Українців і такі нові завдання, як допомога і захист у сфері культури й освіти, інформування, а також захист людських і громадянських прав. У грудні 2004 року, під час Помаранчевої революції, Україна докорінно змінилась на демократичну державу. У березні 2006 року під час парламентських та місцевих виборів нашим завданням було подбати про найактивнішу участь у виборах громадян України, що перебувають за кордоном, а також сприяти демократичному ходу виборів шляхом участі у цьому процесі діаспорних міжнародних спостерігачів. У зв'язку з цим у 2004 році діаспора направила 2600, а в 2006 році 600 міжнародних спостерігачів – більше, ніж будь-яка інша урядова чи неурядова організація.

Минулого року в Харкові, інтелектуальній столиці зрусифікованої Східної України, відбулися Річні Загальні Збори Ради Директорів СКУ, а також була розроблена духовна програма українізації, робота над якою продовжується й тепер. СКУ також докладає зусиль щодо координування українського життя у Південній Америці, де заплановано проведення II Конгресу громад континенту. У березні 2006 р. було відвідано нові українські громади Італії, Португалії та Іспанії, в яких на сьогодні проживає майже два мільйони наших земляків, котрим ми намагаємось допомогти. Близько року тому було встановлено контакти з українцями Мозамбіку та заплановано відвідання українських громад у Африці та поширення зв'язків з ними.

Невдовзі ми будемо відзначати 75-ту річницю найбільшої трагедії українського народу – Великого Голодомору 1932-1933 років. У зв'язку з цим СКУ проводить роботу, спрямовану на прийняття парламентами країн, у яких є організовані українські громади, резолюції про засудження Голодомору як Геноциду українського народу. Це тільки кілька прикладів роботи Світового Конгресу Українців.

Протягом довгих років діяльність СКУ, добре відома більшості свідомих українців, розвивалась по-різному. За нових обставин, після розвалу Російської імперії, з'явилися більші можливості для поширення діяльності СКУ. Незалежна демократична Україна, будучи основою всього українства, знищила штучні політичні бар'єри, удосконалила засоби електронної комунікації, уможливила нове спілкування та тісніші зв'язки. Усі наші сьогоднішні зусилля направлені на втілення нової ідеї – ідеї всесвітнього українства. Тепер наші брати і сестри на Заході мають технічні можливості допомогти у встановленні засобів зв'язку між українцями Російської Федерації, які розкидані по одинадцяти часових зонах чи в степах Казахстану; ми можемо допомогти у розбудові українського шкільництва у Придністров'ї або в Італії; ми можемо підтримати нових іммігрантів у створенні необхідних громадських структур; ми можемо фінансово підтримати встановлення пам'ятника українським жертвам советських репресій у Карелії чи монумента жертвам найбільшого злочину в історії людства, Голодомору 1932-1933 років, у Києві (як не дивно, але Україна ще й досі зволікає зі спорудженням монументу, тоді як уряд США під тиском українських громад уже дав дозвіл на встановлення такого пам'ятника у Вашингтоні).

Травень – це місяць збірки грошей для Світового Конгресу Українців. Тож ставайте будівничими світового українства! Просимо висилати пожертви на адресу: *Ukrainian World Foundation, 145 Evans Ave., #207, Toronto, Ontario M8Z 5X8* або *Ukrainian World Congress, 225 East 11th Street, New York, New York 10003, USA*. Ви можете також передати пожертви через свої Крайові Центральні Репрезентації – *Український Конгресовий Комітет Америки, Конгрес Українців Канади, Українську Американську Координаційну Раду, Союз Українських Організацій Австралії, Союз Українців Великої Британії* тощо. Дякуємо!

За Світовий Конгрес Українців:

Аскольд Лозинський
Президент

Богдан Федорак
Фінансовий Референт

Оля Даниляк
Скарбник

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

З ПОЇЗДОК ПРЕЗИДЕНТА СКУ

Іспанія

З 8 до 12 березня 2006 року Аскольд Лозинський, Президент Світового Конгресу Українців, відвідав українські громади Іспанії. Феномен життєдайності української громади у Іспанії не є цілком новим явищем, але на сьогодні кількісний склад громади ще не визначений.

А. Лозинський з учасниками конференції у Валенсії

Після Другої світової війни тут осіло зовсім небагато українців. На сьогодні ж їх кількість сягає чотирьохсот тисяч (за словами лідерів української громади, на території Іспанії проживає близько шестисот тисяч). Проте лише двадцять п'ять відсотків з них перебувають на території цієї країни легально. Найбільша концентрація української еміграції в містах Мадрид, Валенсія, Морсія, Аліканте, Севілья та Вілларобредо.

Крім зростаючих торгових відносин (минулого року товарообіг між Україною та Іспанією перевищував один білльон доларів), одним з найважливіших питань для України є досягнення угоди про еміграцію з Іспанією. Переговори вже ведуться кілька років, і на сьогодні законопроект уже знаходиться у стадії детального розгляду у Міністерстві закордонних справ Іспанії. У цей проект входить комплекс проблем, які не обмежуються тільки працевлаштуванням, але й передбачають питання пенсійного забезпечення і т.п. На сьогодні поки що ніякої широкої легалізації/амністії українських емігрантів у Іспанії не передбачається. Уряд Іспанії відпрацьовує та впроваджує в дію особливі

міграційні правила щодо працівників-мігрантів, а також вводить для різних регіонів України, наприклад для жителів Чернівців, видачу віз у посольстві Іспанії в Києві.

У Мадриді знаходиться українське посольство, хоча штат невеликий і протягом деякого часу його очолює повірений у справах. Крім посольства, у Барселоні діє генеральне консульство та доручено відкрити додаткове консульство. Незважаючи на відсутність посла та невеликий штат, посольство дуже активно допомагає українським іммігрантам, в т. ч. й у налагодженні зв'язків з іспанськими урядовцями.

Під час перебування в Іспанії президент СКУ зустрівся з працівниками посольства та мав зустрічі на високому рівні з кількома іспанськими міністрами/відділами праці та суспільної опіки, імміграції, інтеграції, культури, освіти та науки, організовані амбасадю.

Українська громада дуже добре організована та має структури у місцях великого скупчення українців, до яких входять церкви, громадські центри та суботні школи. Церкви в основному не належать українській громаді, але через посередництво іспанських католицьких церков послуги надаються безкоштовно або за невелику плату. Додатково робота громади координується Федерацією українських асоціацій Іспанії, яка розташована у Валенсії та є членом Світового Конгресу Українців. 10 березня 2006 року Федерацією українських асоціацій Іспанії була організована конференція під назвою "Україна-Іспанія: крок до Європи" у Валенсії, у якій взяли участь представники з Іспанії та України. Крім цього, 11 березня 2006 року Комісією допомоги українським громадянам за кордоном при СКУ було проведено інформативне зібрання, після якого відбулася культурна програма у Валенсії. Можливо, найбільш позитивною характеристикою українців у Іспанії, крім їх кількості, є їх склад. Громада молода (до неї входять як жінки, так і чоловіки й діти) надзвичайно інтелігентна, користується повагою у іспанців. Важливо зазначити, що в Іспанії дозволяється мати нерухомість як легальним громадянам, так і іноземцям. Вірогідність тривалого існування цієї громади дуже висока.

Spain

From March 8–12, 2006, Ukrainian World Congress President, Askold S. Lozynskyj visited Ukrainian communities in Spain. The phenomenon of a vibrant Ukrainian community in Spain is not entirely new, but today's quantity of that community is staggering. Following WW2 a handful of Ukrainians settled in Spain. Today the community numbers four hundred thousand. (According to the Ukrainian community leadership in Spain that number is six hundred thousand). However, only twenty five percent are considered legal. Heavy concentrations are located in such cities as Madrid, Valencia, Mursia, Alicante, Seville and Villarrobledo.

A. Lozynskyj with UWC Council chair on aid to Ukrainian citizens abroad, Secretary of Ukrainian Association in Madrid, Deputy Mayor of Madrid for immigrants, First secretary of Ukraine's Embassy in Madrid

Aside from increasing trade relations (last year trade between Ukraine and Spain exceeded one billion dollars), Ukraine's top priority with Spain is reaching an agreement on immigration. The negotiations have been ongoing for several years and the draft is under scrutiny currently by Spain's Foreign Ministry. This complex subject includes a number of issues including but not limited to employment, pension payment, etc. At the present time no sweeping legalization/amnesty of existing immigrants is anticipated. The government of Spain is enacting and implementing specific migrant workers procedures and pilot projects in various regions of Ukraine, i.e. Chernivtsi where visas will be issued by the Embassy of Spain in Kyiv.

There is a Ukrainian Embassy in Madrid, albeit is short-staffed and headed for some time now by a charge d'affairs. Additionally there is a Consulate General in Barcelona and an additional consulate just

authorized. Despite the lack of an ambassador and short staff, the embassy is very active in assisting Ukrainian immigrants and developing relations with Spanish government officials. In the course of his stay in Spain the UWC president met with embassy personnel and held high level meetings arranged by the embassy with several Spanish ministries/departments – labor and social assistance, immigration, integration, culture and education and science.

The Ukrainian community is well organized with structures in heavily concentrated locations, including churches, community centers and Saturday schools. Churches are generally not Ukrainian owned but provide at little or no cost by the Spanish Catholic Church. Additional community coordination is afforded by a Federation of Ukrainian Associations based in Valencia, which is a member of the Ukrainian World Congress. The Federation of Ukrainian Associations in Spain organized a conference entitled "Ukraine-Spain: A step towards Europe" in Valencia on March 10, 2006, attended by Spanish and Ukrainian representatives. Additionally the UWC Council on Assistance to Ukraine's citizens abroad held an informative assembly followed by a cultural program in Valencia on March 11, 2006.

Perhaps, the most positive characteristic of Ukrainians in Spain next to their size is their composition. The community is young, gender equally diverse with children, highly intelligent and respected by their Spanish neighbors. Additionally Spain enables property ownership by both legal residents and foreigners. The likelihood of a long-term duration for this community is quite high.

Португалія

З 15 по 18 березня Президент Світового Конгресу Українців Аскольд Лозинський відвідав українську громаду в Португалії. Вона нараховує приблизно двісті тисяч українців, які в основному прибули до Португалії протягом останніх семи років. Лише одна третина з них має легальний статус. Щодо свого складу громада різноманітна (чоловіки, жінки, діти), середній вік – після тридцяти, високоосвічена. Види робіт, на яких працюють українці, – від службовців на адміністративній службі до водіїв таксі.

У березні 2005 року було укладено договір між Україною та Португалією відносно видачі робочих віз терміном не більше, ніж на один рік, з можливістю їх продовження за умови наявності контракту з португальським працедавцем. Договір передбачає повний захист і безпеку для місцевих працівників. Однак, як свідчить статистика, лише незначна частина прибулих заробітчанин має цей статус.

Учителі української суботньої школи в Ліссабоні

Досить помітною в Іспанії є участь українського уряду через посередництво дуже активного посольства в Ліссабоні та нещодавно відкритого в північній частині країни консульства в Порто. Як виняток, у консульстві була відкрита друга виборча дільниця до березневих виборів 2006 року. У зв'язку з тим, що товарообіг між Україною і Португалією незначний (70 мільйонів доларів за останній рік), основною функцією дипломатичних представництв є обслуговування громадян України за кордоном, надання основних консульських послуг (видача паспортів новонародженим, продовження дії паспортів громадянам України і т.п.), надання можливості взяти участь у голосуванні тощо. Португалія має тенденцію імпортувати товари зі своїх колишніх колоній – Бразилії, Анголи, Мозамбіку, Тімору та Макау. Однак, незважаючи на зростаюче безробіття, Португалія приймає іммігрантів, оскільки одна третина португальців проживає за межами Португалії, не включаючи тих, що проживають у Бразилії. За своєю кількістю українці займають третє місце серед іммігрантів Португалії. Найвищою українською громадською організацією є національна координаційна

організація – Спілка українців Португалії, що об'єднує близько 20 відділів. Спілка встановила добрі відносини з Португальськими урядовими установами, у першу чергу з тими, які займаються справами іммігрантів, як наприклад зі спеціальним уповноваженим у справах еміграції та етнічних меншин, а також з владою на місцях, яка часто фінансує різні проекти та виділяє приміщення для роботи адміністрації, шкіл та для проведення культурних заходів. Українська католицька церква співпрацює з українською громадою і дістає велику щедру підтримку від Португальської Католицької Церкви та її Патріарха. Українська церква Португалії підпорядковується безпосередньо Українській Католицькій Церкві в Україні.

Під час візиту до Португалії Президент СКУ зустрівся з представниками українських дипломатичних служб, зокрема з Послом Р. Троненком, який супроводжував президента СКУ протягом усього часу; зі спеціальним уповноваженим у справах еміграції та етнічних меншин та з іншими офіційними особами високого рівня м. Ліссабон. Крім цього, Президент СКУ зустрівся з керівництвом Спілки та членами її відділів, з представниками засобів масової інформації та Українських Католицьких Церков Ліссабону і Фатіми та відвідав суботню школу в м. Ліссабон. Українська громада Португалії (українці становлять 5% від загальної кількості населення) має гарні перспективи на довге існування.

Portugal

From March 15-18, 2006, Ukrainian World Congress president Askold S. Lozynskyj visited Ukrainian communities in Portugal. Some two hundred thousand Ukrainians reside in Portugal, essentially all new arrivals over the last seven years. Only one third have legal status. The composition is gender equally diverse, children, average age in the late thirties, highly educated. Their lines of employment range from desk administrative positions to construction and taxi driving. In March 2005, a treaty between Ukraine and Portugal took effect regarding migrant workers, affording opportunities to procure workers' visas for not more than one year with extension possibilities pursuant to contract

with a Portuguese employer. The treaty provides for full protection and security afforded to indigenous employees. However, statistically, few have arrived pursuant to this treaty.

Ukraine's Ambassador, Portugal's High Commissioner on Immigration and Ethnic Minorities, the president and secretary of the Ukrainian community in Portugal with UWC president

The presence of the government of Ukraine is palpable through a very active embassy in Lisbon and a recently opened consulate in Porto in the northern part of the country. In fact, a second polling station was established as an exception for the March 2006 election at the consulate. Since trade between Ukraine and Portugal is negligible (seventy million last year), the major function of the embassy and consulate is dealing with issues of Ukrainian citizens abroad, providing consular services (issuing passports to newborns, extending passports for Ukraine's citizens, etc.), enabling voter participation etc. Portugal tends to import primarily from its former colonies, Brazil, Angola, Mozambique, Timor and Macau. Nevertheless, despite rising unemployment, Portugal remains receptive to immigrants as one third of all Portuguese reside outside of Portugal, not including those residing in Brazil. Ukrainians rank third among immigrants in Portugal.

The preeminent Ukrainian community organization is a national coordinating body – the Association (Spilka) of Ukrainians in Portugal with almost twenty branches/affiliates. The Association has established good relations with Portuguese government institutions, in particular, with those relevant to immigrants, i.e. the High Commissioner for Immigration and Ethnic Minorities as well as municipal authorities which often provide funding for projects as well as accommodations for

administration, schooling and the training and performances of cultural ensembles. The Ukrainian Catholic Church functions in tandem with the community and benefits greatly from the largesse and support of the Portuguese Catholic Church and its Lisbon Patriarch (Cardinal). The Ukrainian church answers directly to the Ukrainian Catholic Church in Ukraine.

During his visit the UWC president met with Ukraine's diplomatic officials, particularly Ambassador Rostyslav Tronenko who accompanied the UWC president throughout the visit, Portugal's High Commissioner on Immigration and Ethnic Minorities, and numerous high level officials of the City of Lisbon. Additionally, meetings were held with the Association leadership, its branches, and representatives of the media, the Ukrainian catholic churches in Lisbon and Fatima and the Saturday school in Lisbon. The community appears headed for long-term existence with significant clout, as today it constitutes five percent of the total population of Portugal.

Італія

З 4 по 20 березня 2006 року Президент Світового Конгресу Українців Аскольд С. Лозинський відвідав українські громади Італії з невеликими зупинками у Іспанії та Португалії. Він побував у трьох регіональних центрах: у Венеції – на півночі, в Римі – у центрі та в Неаполі – на півдні.

Італія, член Великої Сімки та Євросоюзу, має ослаблену економіку. Її населення (63 млн.) складається переважно з людей похилого віку. Для України відносини з Італією дуже важливі, адже у торгівлі вона займає друге місце після Німеччини. Так, наприклад, минулого року загальна сума товарообігу між Україною і Італією становила більше трьох мільярдів доларів. Торгівельний баланс складається на користь України у сімсот мільйонів доларів. Україна експортує вироби хімічної та металургійної промисловості, в той час як Італія експортує готові вироби, такі як одяг і т.п.

Крім того, за останні роки Італія стала тимчасовою домівкою для мільйона українців, хоча тільки двадцять відсотків з них знаходяться у країні легально. Стрімкий переїзд українців до Італії, тимчасовий чи ні, можна пояснити кількома

факторами: послаблений контроль та схильність до корупції на італійській митниці; можливість отримати роботу, особливо для жінок середнього віку, по догляду за старими, які переважають у італійському суспільстві; періодичні амністії на легалізацію та легке сполучення машинами, автобусами та літаками. Легальна та нелегальна автобусна мережа з України до Італії, а вже там з Неаполя до Мілану надає можливість людям легально та нелегально переїжджати, а також надсилати посилки та гроші.

Уряд України представлений у Італії через амбасади у Римі і Ватикані та генеральне консульство у Мілані. Стосунки між дипломатичним персоналом та українськими іммігрантами, в основному громадянами України, покращилися після виборів в Україні у грудні 2004 року. Найбільш важливою організаційною силою для українців у Італії є Українська Католицька Церква, яка має постійні будівлі, однак тільки у Римі. Приблизно дев'яносто українських громад винаймають приміщення, до яких приїжджають священики, щоб відправити служби Божі. Італійська Римо-Католицька Церква надає допомогу та координує діяльність безпосередньо та через різні структури, наприклад такі, як Карітас.

А. Лозинський з учнями української недільної школи в Неаполі

Громада має свої структури, хоч вона ще не централізована, має регіональні та місцеві спілки, такі як: Християнське товариство українців у Італії, Товариство українців у Італії, Культурна асоціація "Україна Плюс", Асоціація українських жінок, Асоціація українських жінок-робітниць. Сучасне керівництво громад активно шукає та

встановлює зв'язки з місцевою владою, профспілками, з такими міжнародними організаціями, як Червоний Хрест та Міжнародна Організація Міграції (співпраця у сфері торгівлі людьми) та із засобами масової інформації. Кілька громад можуть похвалитися тим, що мають для дітей суботні та недільні українські школи, для роботи яких місцеві урядовці та організації надають шкільні приміщення. Вчителі самі привозять підручники з України, оскільки Міністерство освіти України допомагає мало.

Окрім загальних питань легалізації, існує дуже велика потреба у підписанні договору між Україною та Італією щодо отримання пенсійного забезпечення з Італії. Оскільки середній вік українських іммігрантів у Італії приблизно за сорок років, і це в основному жінки, чоловіки та діти яких знаходяться на Україні, – майбутнє української громади ще не зовсім ясне. Серед українців часом відбуваються об'єднання сімей та одруження, що забезпечує існування невеликої громади. Однак ще завчасно робити висновки.

Italy

From March 4-20, 2006 with brief intervals in Spain and Portugal, Ukrainian World Congress president, Askold S. Lozynskyy visited Ukrainian communities in Italy. Specifically, he visited three regional centers, Venice in the north, Rome in the center and Naples in the south.

Italy is a G-7 and European Union member with a sagging economy, and a population of 63 million, substantially elderly. Its relations with Ukraine are significant, at least for Ukraine, in that aggregate trade between the two countries last year totaled more than three billion dollars, for Ukraine second only to Germany. The trade balance favors Ukraine by some seven hundred million. Ukraine exports chemicals and metallurgy while Italy exports finished goods such as clothing etc. Italy has become a transient home for some one million Ukrainian in recent years, although only twenty percent are legalized.

The stark movement of Ukrainians to Italy, temporary or not, can be explained by several factors: lax border control by Italy and propensity for corruption, job opportunities particularly for middle age women as caretakers of the elderly who dominate

Italian society, periodic legalization amnesties and easy transport via cars and buses as well as airplanes. A legal and illegal network of busing from Ukraine throughout Italy from Naples to Milan provides facile legal and illegal transport for humans, parcels and money.

A. Lozynskyj with Ukrainian community leadership in Venice

The government of Ukraine is visible with embassies in Rome and the Vatican and a consulate general in Milan. Relations between the diplomatic personnel and the Ukrainian immigrants, mainly Ukrainian citizens, have improved since Ukraine's election of December 2004. The most significant organizational force for Ukrainians in Italy is the Ukrainian Catholic Church with permanent edifices, however, only in Rome and loaned facilities throughout some ninety communities served by itinerant priests. The Italian Roman Catholic Church provides funding and

coordination directly and indirectly through structures such as Caritas.

The community is structured but not centralized with regional and local associations such as the Christian Association of Ukrainians in Italy, the Association of Ukrainians in Italy, Ukraine Plus, Association of Ukrainian Women and Association of Ukrainian Women Workers. The contemporary community leadership actively has sought and established relations with municipal authorities, trade unions, international organizations (Red Cross, International Organization for Migration, the latter in the area of human trafficking) and the media. Several communities boast of a Saturday/Sunday Ukrainian school program with facilities provided by local government officials and organizations. Textbooks are brought over by the teachers themselves from Ukraine. Ukraine's Ministry of Education has been less than helpful. Aside from general legalization, the greatest need is a treaty between Ukraine and Italy regarding the logistics of receiving an Italian pension upon return to Ukraine.

Inasmuch as the average age of the Ukrainian immigrant Italy is over forty and the composition is essentially female with husbands and children back home, the future of the Ukrainian community as such is unclear. There has been some reunification of families and marriage, which may ensure albeit a less sizeable community. However, such analysis is premature until Ukraine reaches at least parity with the poorest countries in the EU.

Ukrainian World Congress Newsletter

Бюлетень Світового Конгресу Українців

145 Evans Avenue, #207

Toronto ON M8Z 5X8 CANADA, E-mail: congress@look.ca

We reserve the right to edit material for publication.

The **Ukrainian World Congress Newsletter** is published by the Ukrainian World Congress. The opinions and views expressed in the **Ukrainian World Congress Newsletter** are the sole responsibility of the authors, and are not necessarily those of the **Ukrainian World Congress Newsletter** Editorial Committee.

Інформацію про працю СКУ знайдете за адресою: www.ukrainianworldcongres.org

Пишіть до нас: congress@look.ca

ВИБОРИ В УКРАЇНІ (БЕРЕЗЕНЬ, 2006 р.)

26 березня 2006 р. в Україні відбулися вибори народних депутатів до Верховної Ради та до міських, районних і обласних рад та вибори голів сільських і міських рад.

Цього року Світовий Конгрес Українців уже вшосте спонсорував програму міжнародних спостерігачів. Діставши напередодні виборів (у січні) статус акредитованої міжнародної організації, СКУ подав до ЦВК анкети 221 кандидата для затвердження і надання посвідчень міжнародного спостерігача. Усі з них були акредитовані і поїхали на вибори за власні кошти. Найчисленніша делегація, 169 спостерігачів, прибула з Російської Федерації (Об'єднання Українців Росії), з Польщі – близько тридцяти чоловік, місію спостерігачів також виконували представники з Канади, Угорщини, США, Словаччини і Вірменії.

Головним завданням координатора від СКУ було отримати посвідчення, вручити їх та допоміжні матеріали спостерігачам або координаторам державних делегацій, а також володіти інформацією про місця від'їзду спостерігачів. За наявності суттєвих порушень Закону про вибори спостерігачі повинні були негайно інформувати про це координатора.

ТИЖДЕНЬ ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Вже їдучи з Борисполя до Києва, можна було відчувати передвиборчий настрій: дерева по обидва боки від дороги були обвішані кольоровими стрічками різних партій – блакитно-білими, помаранчевими, рожевими, білими; рясніли рекламні транспа-

ранти партій та блоків – Костенка-Плюща, Партії Регіонів, БЮТ, Партії Зелених, Нашої України. На другий день, у неділю, 19-го березня, Хрещатик і Майдан Незалежності заповнились наметами різних кольорів. Спочатку перемагав рожевий колір Соціалістичної Партії України, але не відставала і «Наша Україна». У понеділок рожеві намети зникли, а помаранчеві і надалі залишилися на місцях. Протягом тижня знову зміна кольорів: спочатку – червоно-сині (Партія Вітренко), потім майдан Незалежності побілів – заповнився наметами білого кольору з червоним серцем (Блок Юлії Тимошенко). Виднілись і сині намети (Партія Регіонів), і зелені

(Партія Зелених), і білі з ознаками Українських Націоналістів, і інші. Поміж ними не можна було не помітити плакати з усміхненим обличчям Володимира Литвина (№39) та, на думку

координатора, найогидніші транспаранти блоку «Не Так» (№44): „ *ПРОТИ* – НАТО; ЗА- СЕП (Росія, Беларусь, Казахстан); ЗА – РОСІЙСКУ МОВУ”.

Увечері на телевізійних екранах всіх мереж і каналів можна було бачити всім відомі обличчя партійних лідерів – Пензенника, Вітренко, Супруна, Кравчука, Костенка, Кушнарєва, Тимошенко, Кармазіна, Безсмертного, Богословської, Чорновола, Януковича і багатьох інших. Час від часу виступав голова ЦВК, Ярослав Давидович, з

інформацією про хід підготовки виборів та Президент України Віктор Ющенко, який запевняв, що вибори пройдуть чесно і прозоро. До речі, хочу підкреслити, що вперше почув з телеекрана, як Віталій Кличко говорить українською мовою. Переглядаючи пресу, не можна було не помітити такі гасла і девізи – «Здобудемо волю – здобудемо долю», «Весна переможе», «Разом з молоддю і для молоді», «Вся планета бело-голубого цвета», «Твій голос – твоя доля», «Україна у нас одна», «Проти політики, що веде країну в прівру» і т. п.

Так Київ та вся Україна вирували напередодні виборів. Одні говорили, інші слухали, читали, спостерігали, робили висновки, приймали рішення... І так до суботи, 25 березня. А вранці все – намети, прапори, летючки, афіші, агітаційні передачі на радіо і телебаченні – зникло. Україна чекала дня Виборів!

ВИСТУПИ НА ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА ЗУСТРІЧІ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ДЕРЖАВНИХ СТРУКТУР

21 березня в Приміщенні Комітетів Верховної Ради відбулася зустріч Тимчасової спеціальної Комісії Верховної Ради України з питань моніторингу виборчого законодавства з представниками іноземних держав та міжнародних організацій. Співголови Комісії – Г. Крючков та І. Юхновський. Генеральний секретар СКУ у своєму виступі підкреслив необхідність збільшення кількості закордонних виборчих дільниць. Так, у багатьох країнах світу тисячі громадян України не зможуть віддати свій голос через відсутність виборчих дільниць у місцях проживання (наприклад у Канаді всього 2 дільниці, у США – 5, у Іспанії – 2, у Італії – 2). По закінченню зустрічі на запрошення Тетяни Ковальчук В. Педенко дав радіоінтерв'ю Всесвітній службі «Радіо України».

22 березня в Укрінформі пройшла прес-конференція на тему виборів в Україні. До координатора місії СКУ прилучилися виконавчий директор УККА Тамара Галло та голова місії Конгресу Українців Канади Павло Грод. Прес-конференція відбулася з участю 26 представників засобів масової інформації і дала можливість подати інформацію про делегації, які прибули до України,

та про напрямки роботи цих трьох організацій у підготовці до виборів.

У цей же день відбулася зустріч з новопризначеним начальником управління з питань закордонного українства МЗС, Василем Боечко. Перед зустріччю генеральний секретар мав можливість привітатися з новопризначеним заступником Міністра закордонних справ України Миколою Маймескулом, колишнім послом України в Канаді. Старі знайомі – втішаючі зустрічі!

Під час перебування в Києві Генеральний секретар СКУ кілька разів зустрічався з головою УВКР Михайлом Горинем та головою секретаріату Валерієм Рябенком у справі підготовки ІV Всесвітнього Форуму Українців. А у п'ятницю, 24 березня, взяв участь у нараді робочої групи ІV Всесвітнього Форуму Українців, яка пройшла в Міністерстві культури і туризму. Нараду очолював Міністр культури і туризму І. Ліховий та були присутні представники урядових установ і громадських організацій.

Після виборів, 27 березня, відбулася прес-конференція КУК, до якої долучився і В. Педенко. Було подано перші підсумки щодо процесу виборів. У цей же час координатор від СКУ виготовив Заяву СКУ про вибори народних депутатів до Верховної Ради України 2006 р.

28 березня координатор від СКУ мав одногодинне радіоінтерв'ю – прямий ефір на «Радіо України», який проводив Олександр Дикий. У цей же день В. Педенко взяв участь у засіданні Тимчасової спеціальної Комісії Верховної Ради України з питань моніторингу виборчого законодавства щодо підсумків проведення березневих виборів 2006 року.

КООРДИНАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Роздача посвідчень спостерігачам завжди є справою відповідальною і часом завдає багато клопотів. Однак цього разу все пройшло успішно. У

Валерій Семененко, голова ОУР

неділю, 19-го березня, Валерій Семененко, співголова ОУР (Організації Українців Росії), координатор делегації, отримав усі посвідчення для російської делегації. Посередником між СКУ і спостерігачами з Польщі (Об'єднання Українців у

Польщі) була Адріана Гацін, а Петро Тима, Голова

ОУП, зустрівся з генеральним секретарем СКУ в суботу, 25 березня, і уточнив деталі. Всі інші спостерігачі дістали їхні посвідчення безпосередньо від координатора СКУ.

ДЕНЬ ВИБОРІВ – 26 БЕРЕЗНЯ 2006 Р.

У день виборів генеральний секретар СКУ перебував у м. Чернігів, де відвідав Окружну виборчу дільницю та кільканадцять виборчих дільниць. На всіх дільницях виборці спокійно

В. Педенко в Чернігові на виборчій дільниці №36

Виборча дільниця №36

чекали своєї черги, щоб проголосувати. З тієї причини, що в один день проходили вибори народних депутатів та депутатів ще чотирьох рівнів (число партій до Верховної Ради сягало 45, а до районних та обласних часом ще більше), робота працівників виборчих дільниць була ускладнена. А тому, незважаючи на розширення рамок роботи, від 7 ранку до 10 вечора, деякі дільниці закрилися аж після 12 ночі. Слід відзначити, що працівники виборчих дільниць передбачали технічні проблеми, однак з розумінням поставились до їх розв'язання.

Виборча дільниця №1 територіального округу №218

Так, наприклад, працівники однієї з виборчих дільниць Києва (вул. Грушевського, 4), жартуючи, відповіли, що у їх будинку завузькі коридори і замало стін для інформації про усі партії, проте вони впораються, якщо навіть прийдеться розмістити їх аж до «Українського дому».

Ще один фактор – переобтяження виборців, які змушені були з метрової довжини бюлетенів вибирати необхідні партії і прізвища. З цієї причини, на жаль, невелика кількість виборців, не бажаючи чекати в годинних чергах, вийшла, не проголосувавши, хоча дехто пізніше повернувся.

Крім цього, неприємностей додавало й те, що, хоч як ЦВК не старалася закликати виборців перевірити свої прізвища в списках заздалегідь, траплялися проблеми з прізвищами. Здебільшого все було вирішено на місцях.

ПІСЛЯ ВИБОРІВ

Після підрахунку голосів, який продовжувався три дні, було подано такі цифри :

Партія регіонів – 32.12%; БЮТ – 22.27%;

Наша Україна – 13.94%; СПУ – 5.67%, КПУ -

3.66%.

Одразу ж після оголошення перших результатів деякі партії і блоки (ті, що не набрали 3% голосів і залишилися за межами Верховної Ради) розпочали акцію за перерахування бюлетенів і т.п. Однак все буде залежати від рішень ЦВК і судових процесів.

У своїй зустрічі з Я. Давидовичем координатор від СКУ висловив слова подяки ЦВК в цілому та відділу співробітництва секретаріату ЦВК зокрема за сумлінну працю під час реєстрації представників СКУ як офіційних спостерігачів.

На завершення слід відзначити, що вибори 2006 року в значній мірі відрізнялися від президентських виборів 2004 року. І в першу чергу відсутністю напруження. Все пройшло добре!

У них, як і в попередніх, виграв український народ!

Бажаємо плідних успіхів у роботі всім представникам обраних партій на благо України!

Віктор Педенко,
Генеральний секретар,
Координатор місії міжнародних спостерігачів СКУ

ЗАЯВА СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ ПРО ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

27 березня 2006 року

Міжнародні спостерігачі від Світового Конгресу Українців (СКУ), які приїхали спостерігати за виборами в Україні з семи держав світу (найчисленніша делегація з Російської Федерації – 150 спостерігачів), а всіх 221, розпорошилися по 19 областях України і перед виборами, як також у день виборів, активно брали участь у спостереженні виборчого процесу.

З 34000 виборчих дільниць спостерігачі СКУ відвідали понад 3000 дільниць (10%). На базі інформації, яка надійшла до координатора місії СКУ до цього часу, можемо ствердити наступне:

- вибори відбулися згідно з законом та за міжнародними стандартами;
- вибори були прозорими, демократичними, справедливими і чесними;
- великих порушень закону не виявлено.

Порушення, які були зафіксовані, – незначного рівня, здебільшого технічного характеру, що значно не позначилося на остаточному результаті виборів.

Тому Світовий Конгрес Українців вважає, що вибори 2006 року в Україні пройшли законно і були справедливим показником волі українського народу.

Світовий Конгрес Українців хоче дати признання і подяку Центральній Виборчій Комісії на чолі з Ярославом Давидовичем і всім урядовим інституціям, які вжили максимальних заходів для того, щоб вибори відбулися в позитивній площині. Зокрема завдячуємо ЦВК за надання акредитації спостерігачам від СКУ.

Ці вибори знову довели, що Україна безперервно демократизується.

Віктор Педенко
Генеральний секретар і
координатор місії СКУ

Евген Чолій
Голова Комісії
в справі виборів СКУ

STATEMENT OF THE UKRAINIAN WORLD CONGRESS REGARDING THE PARLIAMENTARY ELECTIONS IN UKRAINE

March 27, 2006

International observers from the Ukrainian World Congress (UWC), totalling 221 people from seven countries (the largest being the delegation from the Russian Federation, at 150 observers) were dispersed across 19 regions (*oblasts*) of Ukraine prior to and on the day of the elections where they actively participated in observing the election process.

Of a total of 34,000 electoral districts, UWC observers visited over 3,000 (i.e. 10%). On the basis of information received by the UWC mission coordinator, the following determinations have been made:

- the elections proceeded according to electoral law and international standards;
- the elections were transparent, democratic, fair and honest; and
- no major breaches of the law were noted.

Breaches that were noticed were minor, mainly of a technical nature, and had no material impact on the final election results.

Therefore, the Ukrainian World Congress believes that the elections of 2006 were legitimate and a fair demonstration of the will of the Ukrainian people.

The Ukrainian World Congress would like to acknowledge and thank the Central Election Commission, headed by Yaroslav Davydovych, as well as other government agencies for their efforts in ensuring that the elections were properly carried out. Especially appreciated was the accreditation of the UWC observers by the Central Election Commission.

These elections demonstrated, once again, that Ukraine is continuing on the road to democracy.

Victor Pedenko
General Secretary and
UWC Mission Coordinator

Eugene Czolij
Chair of UWC
Election Committee

ДІЯЛЬНІСТЬ РАД І КОМІСІЙ СКУ

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ РАДА

(Інформація базується на поданих окремими країнами та взятих з інших джерел матеріалах)

КРАЇНА	КІЛЬКІСТЬ ТА МІСЦЕ РОЗТАШУВАННЯ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА	ТИПИ ШКІЛ	КІЛЬКІСТЬ УЧНІВ ТА ВЧИТЕЛІВ	АДРЕСА
БЕЛЬГІЯ	3 (Антверпен, Лієж, Вам)	Приватні	38 (1-2-3 класи)	Mme Prots-Chorna Teresa 75rue J.Luis,4101 JEMEPPE,Belgique
КАЗАХСТАН	6 (Алма-Ата, Караганда, Астана, Павлодар, Петропавловськ, Усть-Каменогорськ)	Недільні школи	145	Республіка Казахстан, 6370000 м. ПАВЛОДАР Вул. Леніна 59, офіс 106.
	1 (Астана)	Державний український учбовий комплекс	280 (від садочка до 7 класу)	
ГРЕЦІЯ	1 (Атени)	Недільна приватна	16 (1-6 класи) 4 вчителі	99 Dodekanisou St., Petrroupoli, 132 31, Greece
США	40	Суботні приватні	2813	
ПОЛЬЩА	Лігниця	Гімназія	66 (I клас-21 ; II клас-22; III клас-23)	
		Ліцей	42 (I клас-15; II клас -13; III клас-13)	
	Гурово Ілавецьке	Гімназія	56	
		Загальноосвітній ліцей Профільований ліцей	214 23	
	Бартошиці		126	
	Перемишль	Початкова школа	114	
		Гімназія Ліцей	69 61	
	Білий Бір	Початкова школа	37	
Гімназія Ліцей		32 54		
Пункти навчання української мови у різних регіонах Польщі		2,057		

Звертаємося з проханням до всіх Українських Крайових Центральних Репрезентацій подати дані про шкільництво у Вашій країні.

*Надія Луців
Голова СКВОР*

СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

Перша управа Світової Ради Суспільної Служби при СКВУ (Торонто, 1969 р.)

Під час I Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) учасники сесії Суспільної Служби

зробили внесок, щоб створити при Секретаріаті СКВУ Раду Суспільної Служби, до якої входили б представники центральних українських допомогових організацій усіх країн. Одноголосно одобрено пропозицію одного координуючого центру для харитативних акцій у вільному світі. Рішено доручити членам Суспільної Служби в Канаді організувати Світову Раду Суспільної Служби (СРСС) з осідком у Канаді.

Зліва направо: (перший ряд) Ольга Карманін, Степанія Савчук, Ольга Даниляк (голова), др. Марія Квітковська, Євгенія Янківська, (другий ряд) др. Василь Волинський, Зеновій Дуда, Володимир Ухач-Рудко, Степан Харко.

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ СВІТОВОЇ РАДИ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

На Річних Загальних Зборах Ради Директорів SKU в 2005 р. у Харкові надано Почесне членство СРСС за визначну та довголітню працю в Раді таким особам:

Зеновій Дуда, колишній голова Світової Ради Суспільної Служби (1978-1993)

Наталія Іванів, голова Українського Золотого Хреста (США)

Григорій Комаринський, заст. голови Української Харитативної Служби (Німеччина)

о. Петро Бальцар, голова Громадського Комітету Земельного фонду ЗУАДК (Бразилія)

Степан Харко, колишній голова Суспільної Служби Українців Канади

ЗВІТ УДІЛЕНИХ ДОПОМОГ УКРАЇНСЬКИМИ ДІЯСПОРНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ
В 2004 р.

НАЗВА ОРГАНІЗАЦІЇ	КРАЇНА, ЯКІЙ НАДАНО ДОПОМОГУ	СУМА
<i>Світова Федерація Українських Жіночих Організацій</i>	Україна	\$600 US
<u>БРАЗИЛІЯ</u> <i>Громадський Комітет Земельного Фонду ЗУАДК</i>	Бразилія Україна	\$55,847 US \$1,399 US Разом: \$ 57,246 US
<u>БЕЛЬГІЯ</u> <i>Об'єднання Українок Бельгії</i>	Україна Бельгія	8,000 E 1,030 E Разом: 9,030 E
<u>ВЕЛИКА БРИТАНІЯ</u> <i>Організація Українських Жінок у Великій Британії</i>	Велика Британія Польща Україна	£2,377 £280 £18,100 Разом: £20,757
<u>КАНАДА</u> <i>Братство Кол. Вояків I-ої УД УНА</i>	Казахстан, Росія Україна	\$5,000 CD \$30,000 CD Разом: \$35,000 CD
<i>Канадський Фонд "Дітям Чорнобиля"</i>	Україна	Разом: \$950.223CD
<i>Ліга Українців Канади</i> <i>Ліга Українок Канади</i>	Канада Аргентина Росія Україна	\$24,330 CD \$866 CD \$750 CD \$63,781 CD Разом: \$89,727 CD
<i>Суспільна Служба Українців Канади</i>	Канада Польща Грузія Бразилія Україна	\$326,866 CD \$4,000 CD \$4,325 CD \$2,300 CD \$321,536 CD Разом: \$659,025 CD
<i>Організація Українок Канади</i> <i>ім. О. Басараб</i>	Канада Польща Україна	\$1,000 CD \$2,000 CD \$48,898 CD Разом: \$51,898 CD
<i>Ліга Українських Католицьких Жінок</i> <i>Канади</i>	Канада Бразилія Польща Югославія Інші Україна	\$620,310 CD \$6,450 CD \$1,000 CD \$600 CD \$1,296 CD \$63,730 CD Разом: \$693,386 CD
<u>НІМЕЧЧИНА</u> <i>Українська Медично-Харитативна Служба</i>	Польща, Німеччина, інші Україна	4,880 E 45,358 E Разом: 50,238 E
<u>США</u> <i>Допомога Сиротам</i>	Україна	Разом: \$143,500 US
<i>Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України</i>	Україна	Разом: \$48,161 US
<i>Координаційний Комітет Допомоги Україні</i>	Казахстан Україна	4,000 US 48,700 US Разом: 52,700 US

<i>Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУДАК)</i>	США Україна	2,500 US 1,355,500 US Разом: 1,358,000 US
<i>Союз Українок Америки</i>	Україна, Боснія, Бразилія Аргентина, Австрія, Грузія, Німеччина (з України), Італія (з України), Узбекистан, США	Стипендії 101,820 US Допомога 127,888 US Разом: 229,708 US
<i>Об'єднання Українських Православних Сестрицтв США</i>	Україна	Разом: 37,128 US
<i>Фонд Допомоги "Дітям Чорнобиля"</i>	Україна	Разом: 790,181 US
<i>Світова Рада Суспільної Служби СКУ</i>	Україна	9,727 CD

ПІДСУМКИ

Усього за звітний час (2004 р.) надано допомогу в такій валюті:

\$ 2,481,759 CD
\$ 2,718,224 US
59,268 Euro
20,757 £

Організації, які не подали звіти за 2004 рік до Світової Ради Суспільної Служби СКУ:

Австралія – *Союз Українських Організацій Австралії*; **Велика Британія** – *Організація Українських Жінок ім. О. Теліги в Англії*; **Канада** – *Союз Українок Канади*; **Польща** – *Союз Українок у Польщі*; **Румунія** – *Союз Українців Румунії*; **США** – *Комітет \$1 фонду США, Український Золотий Хрест.*

Під час перегляду звітів виявлено, що організації надають допомогу на різні потреби. Нижче подано лише ті цілі, на які організація дала допомогу (в кан. дол.):

- 1. Допомога бідним:**
(Україна, Росія, Казахстан, Бразилія, Боснія, Польща, Грузія, Канада і Майдан) **\$2,097,388**
- 2. Медичне приладдя, допомога лікарням і лікування**
(Україна) **\$1,240,644**
- 3. Дітям, студентам**
(Україна, Аргентина, Австрія, Бразилія, Грузія, Узбекистан, США і Канада) **\$923,043**
- 4. Церквам**
(Канада і США) **\$534,488**
- 5. Сиротам**
(Україна і Бразилія) **\$292,454**
- 6. Інші допомоги**
(Видавництва, інституції і т. п.) **\$141,263**
- 7. Виховна праця, школи**
(Україна, Польща, Казахстан, Канада) **\$112,081**
- 8. Купівля землі хліборобам**
(Бразилія) **\$56,794**
- 9. Новим емігрантам**
(Канада і США) **\$9,419**
- 10. Програми у боротьбі з торгівлею людьми**
(Канада) **\$6,817**

Ольга Даниляк
Голова СРСС

ДІЯЛЬНІСТЬ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ ПРИ СКУ (листопад 2005 – березень 2006)

Протягом звітного часу діяльність Ради розвивається в таких головних напрямках:

- 1) Науково-організаційна праця;
- 2) Наукове дослідження української діаспори;
- 3) Науково-видавнича діяльність.

Подаємо звіт діяльності СНР від 1 листопада 2005 до березня 2006 року. В останньому числі Бюлетеню СКУ №2(5) за зиму 2005/2006, с. 13–17, поміщено звіт діяльності Ради в минулому році.

НАУКОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Світова Наукова Рада в 2006 році є співорганізатором III Міжнародного конгресу українських істориків у Волинському державному університеті ім. Лесі Українки в Луцьку і II Міжнародної конференції дослідів української діаспори в Національному університеті “Острозька Академія”. У звітному часі Рада присвятила увагу організації і підготовці програми цих двох важливих міжнародних конференцій.

III Міжнародний конгрес українських істориків, Луцьк 17 – 19 травня, 2006 р.

Луцьк 2006 р.

Міжнародний історичний конгрес спонсорує Міністерство освіти і науки України, Інститут історії України НАН України, Українське Історичне Товариство, Світова Наукова Рада при СКУ і Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. Господарем конгресу є Волинський державний університет ім. Лесі Українки в Луцьку.

На почесного голову Конгресу запрошено Президента України Віктора Ющенка. Співголовами Конгресу є проф. Любомир Винар, президент УІТ і голова СН Ради, і ректор Волинського університету, проф. Ігор Коцан. Заступниками голів є акад. Валерій Смолій, директор інституту Історії України НАН України, акад.

Ярослав Ісаєвич, директор Інституту українознавства ім. Крип'якевича НАН України, і проректор Волинського університету проф. Світлана Гаврилюк. До Організаційного Комітету входять 27 науковців з України й інших держав. Усі конгресові доповіді будуть видрукувані в наукових збірниках. Заплановане число учасників: 300 дослідників.

У розвитку відродженої української національної історіографії після 1990 року міжнародні історичні конгреси українських істориків відіграють велику роль. Вони є науковим форумом представників різних генерацій істориків з України і Заходу, які обговорюють центральні питання української історіографії і визначають певні пріоритети дослідів різних періодів і явищ історії України. За ініціативою Українського Історичного Товариства, в Україні започатковано відбуття історичних конгресів у співпраці з Інститутом історії України й інших інститутів Національної Академії Наук і університетами, в яких ці конгреси відбуваються.

I Міжнародний конгрес українських істориків відбувся у Чернівцях в травні 2000 року з участю понад 350 вчених із різних країн. У вересні 2003 року в Кам'янець-Подільському відбувся II Міжнародний конгрес українських істориків під назвою “Українська історична наука на сучасному етапі розвитку”. У цьому конгресі взяло участь біля 500 істориків і дослідників спеціальних історичних наук. Можна сказати, що ці міжнародні конгреси стали форумом спілкування між різними генераціями українських істориків. Зокрема ми звернули увагу на участь наймолодшого і молодого покоління

дослідників історії України, які включилися у відродження української наукової національної історіографії.

III Міжнародний конгрес українських істориків “Українська історична наука на шляху творчого поступу” відбудеться в Луцьку 17-19 травня 2006 року у Волинському державному університеті ім. Лесі Українки. Організаторами конгресу є Міністерство освіти і науки України, Світова Наукова Рада при СКУ, Українське Історичне Товариство (Україна, Америка, Канада), Інститут історії НАН України, Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України у співпраці з Історичною секцією УВАН у США.

Тематика III Конгресу істориків винятково важлива і охоплює такі напрями з різними сесіями: “Стан, проблеми і тенденції сучасної історіографії”, “Джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни”, “Грушевськознавство”, “Українське державотворення: історія та перспективи”, “Рух Опору в Україні в Другій світовій війні”, “Етнічні українські землі поза межами сучасної України”, “Історія української діаспори”, “Християнська церква в історичній долі українського народу”, “Україна в сучасній світовій та європейській геополітиці”, “Проблеми збереження національних культур в умовах глобалізації сучасного світу”, “Всесвітня історія у дослідженнях українських вчених: модерні підходи та інтерпретації” і “Теорія і методологія історії”. Окрему увагу присвячено українському історичному процесу в 20 столітті і центральним питанням сучасної української історіографії. Спеціальна сесія буде присвячена історії України під час Другої світової війни, включаючи генезу і розвиток УПА та діяльність ОУН і інших політичних середовищ. Окрему увагу буде присвячено геноцидові українського народу в XX столітті. Плянується обговорення сучасної наукової методології історичних дослідів і стану розвитку допоміжних історичних дисциплін. Також плянується обговорити геноцид українського народу, включаючи голодомори під советською владою. Окрема сесія буде присвячена дослідженням української діаспори і співпраці материкових і діаспорних істориків.

За детальнішою інформацією просимо звертатися за електронними адресами: <mailto:prorector-study@univer.lutsk.ua>, <mailto:romir@lt.ukrtel.net>, <mailto:ukrhist@aol.com>.

Організаційний і Програмний комітет будуть вдячні українським установам в діаспорі за допомогу в проведенні цього важливого Конгресу і виданні конгресових наукових збірників. Добровільні датки (чеком чи поштовим переказом) можна висилати на адресу в Америці: “Ukrainian Historical Association (Historical Congress)”, P.O. Box 312, Kent, OH 44240; в Канаді просимо висилати до Фонду СКУ – Ukrainian World Foundation (for World Scholarly Council, Historical Congress), 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON M8Z 5X8, Canada.

Жертводавці одержать посвідки для відтягнення від державного податку.

До участі в Конгресі запрошуємо науковців і наукові установи. Любителі історії можуть взяти участь в запланованому Конгресі як гості. Міжнародні конгреси українських істориків стали важливим фактором у відродженні української історичної науки, яка довгий час фальсифікувалася радянськими та іншими дослідниками. Конгрес став головним форумом співпраці різних поколінь українських істориків. Він повністю заслуговує на повну піддержку української діаспори.

Наукове дослідження української діаспори

СН Рада повністю піддержує наукові дослідження в Україні і поза її межами, присвячені систематичному вивченню життя та діяльності української діаспори, а також впровадження курсів в програму університетів України. Зокрема слід відмітити співпрацю з Інститутом дослідів української діаспори Національного університету “Острозька академія”, де вже впроваджено в програму навчання три курси з діаспорної тематики, видаються “Наукові записки”, присвячені діяльності діаспори і Вченою Радою університету вже затверджено створення катедри української діаспори. Це буде перша катедра в Україні, яка систематично плянує вивчати різні аспекти історії та діяльності української діаспори. СН Рада повністю піддержує заснування катедри.

II Міжнародна конференція, присвячена досліддам української діаспори (Острозьк, 22 – 23 травня, 2006 р.)

Спонсори міжнародної наукової конференції: Інститут дослідів української діаспори Національного університету “Острозька Академія”, Світова Наукова Рада СКУ, Асоціація Українських Університетських Професорів. Оргкомітет очолюють ректор “Острозької Академії” проф. І. Пасічник, голова СН Ради проф. Любомир Винар, директор Інституту дослідів діаспори проф. А. Атаманенко. Програма охоплює вивчення розвитку науки в діаспорі, архівних фондів і книжкових колекцій в діаспорі та поза Україною, вивчення громадських і політичних здобутків діаспори, мистецьких здобутків, української освіти в діаспорі тощо. Заплановане число учасників близько 100. Усі доповіді будуть видруковані окремим збірником. Зголошувати доповіді можна за адресою: <mailto:diaspora@uosa.uar.net> та ataman@ostroh.uar.net.

Доповідачі конференції з дослідів діаспори (Острозьк, вересень 2004 року)

Запрошення

Маю шану запросити членів Екзекутиви СКУ і голів установ, які є членами СКУ, на III Міжнародний конгрес істориків у Луцьку і на II Міжнародну конференцію дослідження діаспори в “Острозькій Академії”.

Звертаємося до усіх установ, членів СКУ, зложити одноразову пожертву на відбуття цих двох міжнародних наукових форумів – конгресу і конференції.

В 2006 році Світова Наукова Рада бере участь в ювілейних наукових конференціях, присвячених відзначенню 140-ліття Михайла Грушевського. Тепер голова Ради готує звернення з приводу ювілейного відзначення річниці дня народження М. Грушевського.

Науково-видавнича діяльність

До друку вже здано черговий том доповідей Міжнародного історичного конгресу, що відбувся в Кам’янець-Подільському. Перший том з’явився минулого року. Готуються інші видання, подані в бюджеті СН Ради на 2006 рік.

З пошаною

Любомир Винар, Голова Світової Наукової Ради при СКУ

ЗАЯВА Світової Наукової Ради СКУ і Українсько-американської Асоціації Університетських Професорів

Ми, науковці вищезгаданих установ, повністю підтримуємо науковців Національної Академії Наук України в їхній заяві відносно судового позову на них з боку Міжрегіональної академії управління персоналом. Довідуємося, що 20 лютого суд відкинув цей позов за браком “умотивованої аргументації”. Проте, позиція МАУП від цього не змінилася і далі потребує якнайширшого засудження. Йдеться не тільки про міжнародний “імідж” України, але насамперед про суспільне самовідчуття й принципову настанову усіх прошарків українського населення. Час висловити свої переконання голосно й відверто:

ми проти будь-якої ксенофобії, ми цивілізована нація і категорично засуджуємо усі прояви людоненависництва, нетолерантності й шовінізму. Ми за європейську Україну в усіх розуміннях цього поняття. Нехай ім'я українець асоціюється у всіх народів світу з толерантністю та європейською цивілізованістю. Будьмо!

Проф. Любомир Винар, Президент Світової Наукової Ради, Президент Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів;

Проф. Ася Гумецька, Віце-президент Світової Наукової Ради, Віце-президент Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів;

Проф. отець Олег Кравченко, Віце-президент Світової Наукової Ради, б. Президент УВАН у Канаді;

Проф. Аркадій Жуковський, Віце-президент Світової Наукової Ради, президент НТШ у Європі;

Проф. Мирон Мельник, Секретар Українсько-Американської Асоціації Університетських Професорів;

Проф. Осип Мартинюк, Секретар Світової Наукової Ради.

Лютий 2006 року

**ПРОТЕСТ
ПРЕЗИДІЇ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ
СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ
ПРОТИ ОГолоШЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ДРУГОЮ ДЕРЖАВНОЮ**

Українські науковці поза межами України висловлюють протест проти відновлених спроб з боку певних політичних сил в Україні зробити російську мову другою державною. Такий закон мав би як наслідок цілковитий занепад української мови, бо школи вважали б закономірним провадити навчання російською, а українську викладати на рівні з іноземними, як це було за советських часів. Тоді це був ефективний засіб русифікації.

Деякі політики, переслідуючи свої власні цілі, не хочуть визнати істини, що мова - це не тільки засіб комунікації, зокрема в бізнесі. Сьогодні англійська мова вживається в багатьох країнах світу, але жодна з них не зробила цю мову державною чи офіційною. Поняття національної ідентичності і державності тісно пов'язані з мовою як певним засобом висловлювання думок особливою звуковою системою. Якщо російська мова витіснить українську – то Незалежна Україна швидко перетвориться на російську провінцію з де-не-де збереженим по селах «малоросійським наречієм».

Ми звертаємося до Вас, пане Ющенко, як до Президента України, а також до депутатів Верховної Ради і до всіх громадян України, незалежно від їхнього етнічного походження, протиставитися цьому ганебному заходу і, натомість, усіма засобами сприяти збереженню української мови та її розвитку.

Проф. Любомир Винар, Президент Світової Наукової Ради, Президент Українського Історичного Товариства, Голова Історичної Секції УВАН у США;

Проф. Ася Гумецька, Віце-президент Світової Наукової Ради, Голова Філологічних Секцій НТШ та УВАН у США;

Проф. отець Олег Кравченко, Віце-президент Світової Наукової Ради, б. Президент УВАН у Канаді;

Проф. Аркадій Жуковський, Віце-президент Світової Наукової Ради, Президент НТШ в Європі;

Проф. Стефан Козак, Член Президії СНРади, Президент НТШ в Польщі;

Проф. Осип Мартинюк, Секретар Світової Наукової Ради;

Проф. Дмитро Штогрин, Голова Української Дослідчої Програми, Іллінойський Університет.

9 лютого 2006 року

Недавні заходи КЛГП

Справа ув'язненого в Україні журналіста Руслана Антоника

Головним завданням Комісії Людських та Громадянських Прав Світового Конгресу Українців є піклуватися правами українців, що живуть поза межами України. Проте Комісії не раз доводиться займатися правозахисними справами в Україні. Однією такою є справа ув'язненого в Україні журналіста Руслана Антоника.

У червні 2005 р. Комісія написала листа до тодішнього Міністра Юстиції України, п. Романа Зварича, у справі тележурналіста Руслана Антоника, якого заарештували 19 травня 2000 року в Києві на підставі обвинувачення у вбивстві підприємця, і відтак засудили на 13 років ув'язнення. На підставі інформації, одержаної з України, Комісія прийшла до висновку, що є підстави сумніватися в справедливості оскаржень, судового процесу і вироку. В листі до п. Зварича Комісія просила заініціювати повторний розгляд справи Руслана Антоника з метою забезпечення справедливості. П. Зварич звернувся до прокуратури з проханням розглянути справу поновно. Відтак Комісія одержала листа від Генпрокуратури України, яка передала справу Прокуратурі Київської області, а та – прокуратурі міста Києва. Остання повідомила, що справа Антоника перевірялася неодноразово, про що повідомляли засудженого і його довірених осіб. У висліді 17 січня 2006 р. Комісія написала листа до Президента України в цій справі (з долученими копіями попереднього листування та документами), в якому сказано: “Прохаємо Вас зробити все, що у Вашій компетенції, щоб засудження журналіста Руслана Антоника було поновно перевірене, відкрито та справедливо, щоб запевнити, що Р. Антоник не покараний безвинно”. Комісія до сьогодні не одержала відповіді на цього листа й буде робити дальші заходи у цій справі. Обширніша документація у справі Руслана Антоника подана на інтернетній сторінці КЛГП СКУ під адресою:

http://www.ukrainianworldcongress.org/committees/KLHP/index_ua.html

Лист до Президента ЗСА, Дж. Буша, у справі Івана Дем'янюка

Комісія вислала листа, з датою 22 січня 2006 р., до Президента ЗСА, п-на Джорджа Буша, з проханням,

щоб уряд ЗСА відкликав намір депортувати п-на Івана Дем'янюка з гуманітарних зглядів, беручи до уваги його поважний вік, довголітнє проживання в ЗСА без жодних незаконних вчинків і взагалі відсутність будь-яких засуджень за кримінальну діяльність будь-де. Відповіді дотепер не отримано.

Тут варто згадати, що звичайна реакція майже всіх урядових установ та керівників усіх держав на листи Комісії є їх ігнорувати. Лиш у висліді повторних і послідовних заходів Комісії в декотрих випадках вдається добитися відповіді. Але і в таких випадках відповіді звичайно мають формальний характер і рідко входять в суть справи або передають справу з одної урядової інстанції до другої. Тому у випадку справи п. Івана Дем'янюка Комісії, напевно, доведеться робити повторні звернення.

Справа вшанування пам'яті українських жертв польського терору на Закарпатті 1939-1947 рр.

Як відомо, літом 2003 року на Волині відбулося урочисте відкриття пам'ятника в пам'ять польського цивільного населення, що згинувало з рук українських озброєних угруповань в 1943 р. Церемонія, яку представлено як крок до замирення між поляками та українцями, відбулася з участю громадянства, кореспондентів, церковних і світських достойників на чолі з президентами Польщі та України. Черговим кроком до замирення мало б бути вшанування на території Польської Республіки українського цивільного населення, що стало жертвою польських озброєних угруповань на Холмщині, Підляшші, Лемківщині та Надсянні в 1939-47 роках. Такого чергового кроку до замирення по сьогодні не зроблено. У квітні і знову в червні 2005 року КЛГП вислала листа до Президента В. Ющенка, закликаючи, щоб вшанування українських жертв польських озброєних угруповань на Холмщині, Підляшші, Лемківщині та Надсянні в 1939-47 роках, відбулося в 2005 р., і так само урочисто, як вшанування на Волині, тобто з участю Президентів України та Польщі. На ці листи не отримано жодної відповіді, як і не було жодної відповіді і на наступний лист у серпні 2005 року, копію якого було послано також Міністрові Закордонних Справ України. З листів, отриманих від Львівської обласної адміністрації у вересні та жовтні 2005 року, Комісія довідалася про домовлення між представниками польського та українського урядів відносно

встановлення пам'ятника в селі Павлокома біля Перемишля в Польщі в пам'ять 366 українців - чоловіків, жінок та дітей, вбитих польською озброєною групою 3 березня 1945 року. Згідно з інформацією, поданою Львівською обласною адміністрацією, освячення пам'ятника мало відбутися в другій половині листопада 2005 р. На цю церемонію передбачено запросити президентів України та Польщі. Однак нічого в той час не відбулося і жодних офіційних урядових повідомлень про таку церемонію не було, хоч у повідомленні Західної інформаційної корпорації, з датою 7 лютого 2006 р., про зустріч керівництва Львівщини і делегації Перемишльського відділу Об'єднання українців Польщі, сказано, що "вшанування загиблих у Павлокомі, з участю керівництва Львівської області [відбудеться] 4 березня 2006 р. (офіційне відкриття меморіалу, на якому будуть присутні обидва президенти, передбачено на травень цього року)".

Справді, в суботу, 4 березня 2006 р., відбулися молитви за душі загиблих та відзначення пам'яті жертв Павлокоми. За повідомленням часопису "Наше Слово" (Варшава, 19. III. 2006 р.), панахиду відслужив митрополит І. Мартиняк у сослужінні численно прибулих греко-католицьких священників, тримаючи в руці хрест останнього пароха Павлокоми. Близько 300 осіб, мешканців Перемишля, Сянока та інших місцевостей, були присутні на панахиді; з самого Львова приїхало 5 автобусів. На головному пам'ятнику-хресті видно напис українською та польською мовами "Вічна пам'ять 366 жертвам, трагічно загиблих 1-3 березня 1945 року в селі Павлокомі". Обабіч центрального хреста стоять плити з чорного граніту, на яких за азбучним порядком викарбувані імена, прізвища і дати народження всіх жертв. На жаль, на пам'ятнику не написано, що трагічні жертви – це безборонне українське цивільне населення, включно з дітьми і старцями, що були вбиті відділом під команду члена польської Армії Крайової, Юзефа Бісса – "Вацлава".

Маємо надію, що загальне вшанування українських жертв польського терору 1939–1947 рр., з участю президентів Польщі і України все-таки відбудеться ще цього року. КЛГП стурбована тим, що переговори між урядами України і Польщі та підготовка до такого відзначення ведуться без

участі людей, найбільш заторкнених цими подіями, а саме українців, громадян Польщі, та організацій, що їх представляють, тобто Об'єднання Українців у Польщі та Світового Конгресу Українців. КЛГП занепокоєна можливістю, що відзначення українських жертв у Польщі не відбудеться на такому ж рівні, як відзначення в 2003 р. польських жертв на Україні. Комісія продовжуватиме заходи щодо цієї справи.

Юрій Даревич
Голова КЛГП

УКРАЇНСЬКА СВІТОВА КООПЕРАТИВНА РАДА

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ СВІТОВОЇ КООПЕРАТИВНОЇ РАДИ

Всесвітній форум кооператорів-українців Австралії, Канади, США та України вже вдруге пройшов не за океаном, а на батьківській землі, в Києві. 22 серпня 2005 р. делегати вітчизняних та заокеанських спілок заповнили актову залу Києво-Могилянської академії. Президент України Віктор Ющенко через свого повноважного представника офіційно привітав учасників високого зібрання і подякував за підтримку під час Помаранчевої революції.

Богдан Кекіш, голова Української світової кооперативної ради.

Головував на конференції авторитетний діяч українського кооперативного руху Америки, виконуючий обов'язки голови Української світової кооперативної ради Богдан Кекіш.

Українську кооперативну раду Канади (УКРК) представляла її президент Ольга Заверуха-Свинтух. Вона розповіла про сучасний стан кредитних спілок Канади, які в умовах жорсткої

конкуренції з банковими установами демонструють зростання основних показників своєї діяльності. Було відзначено великий інтерес з боку української західної діаспори до відомих подій в Україні у грудні минулого року: “Через кредитівки люди надавали не тільки фінансову допомогу, а й моральну підтримку. З кредитівки спостерігали через інтернет та по радіо, що діялося на Майдані”. Відомий діяч українського кооперативного руху США, Голова Централі українських кооперативів Америки (ЦУКА) Богдан Ватраль доповів про економічні досягнення та роль українських кредитних спілок Америки в суспільному житті діаспори. Українські кредитівки США досягли вже майже 2 мільярди доларів у активах. Учасникам конференції було дуже цікаво почути від п. Ватраля деякі історичні подробиці відродження кооперативного руху в Україні та інформацію про роль у цьому процесі конкретних особистостей як з України, так і з Америки.

Богдан Ватраль, голова Централі українських кооперативів Америки (ЦУКА)

У окремій частині своєї доповіді п. Ватраль розповів про ініціативу каси “Самопоміч” з Чикаго, до якої, як стало зрозуміло, готові приєднатися інші кредитівки США. У проекті, про який ішла мова, задіяні Центральна КС США, федеральна КС “Мід-Стейтс”, фундація Ліги кредитних спілок штату Іллінойс, каса “Самопоміч” з Чикаго та Всесвітня рада кредитних спілок, членом якої є НАКСУ. Передбачається ще в цьому році надання на пільгових умовах кредиту Об'єднаній кредитній спілці НАКСУ та грантова підтримка Національної асоціації для придбання власного офісного приміщення. Перші 35 тис. доларів уже надійшли в Україну.

З оглядом розвитку кредитних спілок в Україні та планами канадської Програми зміцнення кредитних спілок в Україні виступив її генеральний директор Володимир Кісь. Ця програма, фінансована канадським урядом, відіграла значну роль у становленні вітчизняного кредитного руху, а її третій, нинішній етап розрахований до 2009 року.

На конференції з доповіддю про розвиток Національної асоціації кредитних спілок України виступив президент НАКСУ Петро Козинець.

На кінець півріччя 2005 року НАКСУ об'єднавало 144 кредитні спілки з загальними активами 353,5 мільйона гривень та більше ніж півмільйонним членством. П. Козинець щиро подякував заокеанським кооператорам за послідовну та вагомую підтримку, без якої таких результатів в Україні не було б.

Учасники зборів дали високу оцінку результатам, яких досяг рух кредитних спілок в Україні з 1992 року, відколи за активної допомоги УСКР розпочався процес їхнього відродження.

Член Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України, директор департаменту нагляду за кредитними установами Андрій Оленчик у своїй доповіді повідомив, що всього в Україні зареєстровано 711 кредитних спілок. Проте інтенсивний ріст числа кредитних спілок не дає підстав для відпочивання на лаврах діячам руху кредитних спілок України. Адже проблем росту більше ніж достатньо. Пан Оленчик назвав основні больові точки кредитного руху: невизначеність пріоритетів і ринкового позиціонування кредитних спілок на найближчі 5-8 років, неготовність технологій більшості спілок до роботи в умовах конкуренції, небезпека для тисяч вкладників з боку кредитних спілок з сумнівною репутацією. Підвищеної уваги заслуговує кредитування сільського населення та виробників. Тут пропозиція суттєво відстає від попиту.

Особливо тепло та зворушливо учасники конференції зустріли виступи одного з перших ініціаторів відродження кооперативного руху в Україні, відомого громадського діяча Канади Ярослава Скрипника та вітання від почесного голови Української світової кооперативної ради Дмитра Григорчука, які зачитав заступник голови ЦУКА Ігор Рудько.

Великий інтерес до всього, що відбувається в Україні, атмосфера в залі засідання яскраво

засвідчили єднання всіх українських кооператорів навколо великої мети – економічної розбудови незалежної України, покращення добробуту та процвітання кожної української родини.

Бюлетень Кредитних Спілок України. – Національна Асоціація Кредитних Спілок України. – Жовтень, 2005 р.

МЕМОРАНДУМ ПРО СПІВПРАЦЮ – ЗМІЦНЕННЯ КРЕДИТНО-КООПЕРАТИВНОГО РУХУ В УКРАЇНІ

21 жовтня 2005 р. представники **Євросоюзу, Канади, Німеччини та Польщі** – держав, які беруть участь у розвитку кредитних спілок в Україні, підписали Меморандум про взаєморозуміння міжнародних організацій та проектів. Під час церемонії, що відбулася в Інституті Міжнародних Відносин, підписи під документом поставили високі посадовці проекту TACIS, Канадської Кооперативної Асоціації та Української Кооперативної Ради Канади, Німецького Проекту Підтримки Фінансової Діяльності на Селі GTZ/DGRV, польської Каси Крайової. Укладену угоду (англійською мовою) своїм підписом скріпив член комісії Держфінпослуг України – директор департаменту нагляду за кредитними установами А. Оленчик.

Андрій Оленчик, директор департаменту нагляду за кредитними установами Держфінпослуг України; Геррі Ройш, керівник проекту “Надання підтримки малим і середнім підприємствам в селі”; Катлін Спик, директор Програм в країнах Азії та Східної Європи, Канадська Кооперативна Асоціація (Програма Зміцнення Кредитних Спілок України); Ольга Заверуха-Свинтух, президент Української Кооперативної Ради Канади; Гжегож Берецькі, президент Польської Національної Асоціації Кооперативно-Ощадних Кас; Бернард Вендель, керівник проекту GTZ/DGRV з підтримки фінансування села.

“Метою взаємодії Сторін, – сказано в меморандумі, – є підтримка процесу консолідації та якісних змін у кредитових спілках України у найближчі три роки”. У результаті цих змін має бути вибудована “єдина національна модель кредитної спілки”.

Відсутність координації у діях зарубіжних програм-донорів останнім часом нерідко призводила до того, що деякі елементи в системі кредитних спілок могли дублюватися або створювалися структури, в яких немає потреби для самих кредитних спілок. Відтепер є сподівання, що Меморандум допоможе розв’язати проблеми, а не залишиться просто символічним.

Катлін Спик, директор Програм в країнах Азії та Східної Європи, Канадська Кооперативна Асоціація (Програма Зміцнення Кредитних Спілок України); Ольга Заверуха-Свинтух, президент Української Кооперативної Ради Канади (Канадська Програма Зміцнення Кредитних Спілок України)

Подія, яка відбулася в Києві, а саме підписання Меморандуму про співпрацю між міжнародними проектами технічної допомоги, ще не мала відповідних аналогів у інших країнах.

Мета його підписання – об’єднати зусилля всіх міжнародних організацій, які на сьогодні працюють в Україні, сприяючи розвитку кредитних спілок і підтримуючи стратегічні напрямки розвитку кредитового руху. Меморандум підписаний за участю Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України і є гарантом організації і виконання визначених домовленостей.

Цей Меморандум також сприятиме приєднанню інших зацікавлених партнерів, за умови, що ні одна із Сторін не матиме принципових

заперечень проти такого приєднання.

Крім того, у Меморандумі стверджується: “Польська Національна Асоціація Кооперативно-Ощадних Кас, Проект Європейського Союзу/ТАСІС “Надання підтримки малим і середнім підприємствам у селі”, Українська Кооперативна Рада Канади (Канадська Програма Зміцнення Кредитних Спілок в Україні), Канадська Кооперативна Асоціація а також Проект Підтримки Фінансування Села GTZ/DGRV, що далі іменуються Сторонами,

- бажаючи сприяти подальшому розвитку потужної, стабільної і прозорої системи кредитних спілок в Україні на благо мільйонів її громадян;
- прагнучи максимально ефективно поєднати наявні у Сторін інтелектуальні,

інформаційні, фінансові та організаційні ресурси для користі загальної справи;

- спираючись на багаторічний досвід кредитних рухів різних країн, загальноприйняті світові стандарти фінансової діяльності та міжнародні принципи кооперації, столітні традиції української кредитної кооперації та новітні реалії відродження кредитних спілок в Україні,

своїм спільним Меморандумом вселяють надію і запевняють зміцнення і процвітання Кредитно-Кооперативного Руху в Україні, який успішно стартував у 1991 році”.

ПОДІЇ В УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДАХ СВІТУ

Греція

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ В ГРЕЦІЇ

Щорічні святкування Шевченківських днів у Греції стали доброю традицією для місцевих українців. До них ретельно готуються і великі, і малі. “Навіть найменші, п’ятирічні учні, - як зазначає Оксана Наконечна, директор недільної школи при Товаристві „Українсько-грецька думка”, – вивчили вірші українського Кобзаря”.

Цього року Шевченківські дні в Греції надзвичайно насичені. Вони відзначаються низкою подій, що демонструють українсько-грецьке співробітництво у галузі культури та мистецтва за участю української громади Греції, Посольства України в Грецькій Республіці та представників офіційних, ділових і мистецьких кіл країни перебування. Окрім цього, свято співпало з проведенням “Днів України в Греції”, які розпочалися урочистим концертом у залі столичного театру “Керамікос” 8 березня 2006 р. У святковому концерті взяли участь провідні майстри оперного співу, народні артисти України В. Гришко та В. Степова, українська пісня прозвучала у виконанні народного артиста України І. Поповича, співочих гуртів з Донеччини та Буковини, українське танцювальне мистецтво презентували заслужені артисти України з

фольклорного ансамблю “Горлиця”, танцювального колективу “Терен”, а також колективи з Маріуполя та Криму. Цього святкового вечора гостей вітали народний артист України, гордість українського балету В. Писарев та дворазова олімпійська чемпіонка з гімнастики Л. Підкопаєва. Мистецька презентація нашої держави на землі Древньої Еллади пройшла на високому рівні, що було підтверджено щирими оплесками кількох сотень глядачів – представників місцевих політичних та ділових кіл, гостей з України та членів місцевої української громади.

Посвячення пам’ятника Т. Шевченку

“Зовсім не випадково, що саме на 9 березня ми запланували наші основні заходи, – розповідає у розмові з нашим кореспондентом голова Товариства „Українсько-грецька думка” Галина Маслюк. – Рівно 10 років тому в Афінах вперше прозвучали рядки поезій Тараса Шевченка – українського пророка, який добре знав, що таке чужина, тяжка праця і ностальгія за Батьківщиною”.

А цього року в День народження поета в грецькій столиці відбулося урочисте відкриття Українсько-грецького культурного і ділового центру діаспорного товариства “Українсько-грецька думка” та церемонія передачі українській громаді Греції пам’ятника Т.Г.Шевченку, виготовленого відомим вітчизняним скульптором, Лауреатом Державної премії ім. Т.Шевченка Валентином Знобою, під час якої керівництво муніципалітету м. Пірей виступило з пропозицією встановити в майбутньому пам’ятник на одній з центральних площ міста – площі Одеси.

Урочистий захід відкрив Посол України в Греції Валерій Цибух, який привітав гостей з річницею від дня народження Тараса Шевченка - видатного сина українського народу, всесвітньо визнаного поета-гуманіста, ім’я якого увійшло до скарбниці світової літератури. Посол зазначив, що щороку Шевченківські дні збирають українців усього світу в атмосфері урочистості і саме Кобзар, його життя і творчість, є непересічним чинником консолідації українського народу. Він поінформував присутніх про заходи, що проходять у Греції до кінця березня.

У приміщенні новоствореного Центру в колі представників грецьких офіційних, ділових і мистецьких кіл та української громади В. Цибух відкрив виставку українського живопису, на якій були представлені твори відомих українських художників Д. Ачкасова, Т. Голімбієвської, О. Дорошенка, В. Слепченка, В. Франчука, а також виставку української сувенірної продукції. Першим заходом Центру стала презентація книги українських вчених О. Слюсаренко та Н. Терентьєвої „Торгово-економічні зв’язки України і Греції: історичні традиції та сьогодення”, що проводилась у рамках українських днів у Греції за ініціативою Грецько-української Палати.

Варто зазначити, що вищезгадані заходи відбулися у переповненій залі щойно відкритого Центру за участю більше ніж 500 представників

місцевих політичних та ділових кіл, почесних гостей з України та численних представників місцевої української громади.

Росія

Українці Росії вшанували пам’ять Великого Кобзаря

За традицією, 9 березня цього року в Москві українська громада та представники російської громадськості зібралися біля пам’ятника Т. Шевченку на Кутузовському проспекті.

Член Ради Федерації Федеральних Зборів Росії, голова Рад Об’єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії, Василь Дума поклав до підніжжя монумента квіти, увінчані стрічкою “Великому Кобзарю – від українців Росії”. Квіти поклав також і Тимчасовий повірений у справах України в Російській Федерації Леонід Осаволук.

Після короткого мітингу Українська народна хорова капела Москви під керівництвом Вікторії Скопенко, заслуженого працівника культури Росії та України, та всі присутні заспівали «Реве та стогне...». У церемонії взяли участь керівники Об’єднання українців Росії, представники регіональної громадської

Квіти покладає Василь Дума

організації “Українці Москви”, Товариства української культури “Славутич”, Організації

українського національного руху, Товариства шанувальників української книги, Комітету громадян України, земляцтв областей України, співробітники Бібліотеки української літератури, а також українські дипломати, працівники інших українських установ у Москві. Як завжди, після завершення офіційної частини, ще довго лунали вірші Тараса, українські пісні...

Величний пам'ятник Кобзареві роботи українських скульпторів М. Грицюка, Ю. Синькевича, А. Фуженка та архітекторів А. Сницарева і Ю. Чеканюка був урочисто відкритий у Москві 10 червня 1964 року з ініціативи тодішнього радянського лідера Микити Хрущова.

Вшанування пам'яті Великого Кобзаря

(Москва, 9 березня 2006 р).

Олена Гончар

Бібліотека української літератури міста Москви переїхала в нове приміщення

Вулиця Трифоновська, 61 (Центральний адміністративний округ) – така тепер адреса державного закладу культури: Бібліотеки української літератури в Москві. Затишні приміщення загальною площею понад 600 квадратних метрів (два окремих блоки), знаходяться в оперативному управлінні бібліотеки згідно з нормативними документами уряду Москви.

Таким чином, завершилася майже вісімнадцятирічна робота по відновленню діяльності бібліотеки у нормальних умовах. Велику допомогу всі ці роки ми отримували з України, від української діаспори світу, російських бібліотек та установ.

Планується, що для обслуговування читачів Бібліотека відкриється у травні цього року.

Бібліотека української літератури відновила свою роботу 17 грудня 1989 р. за ініціативою Українського молодіжного клубу (на правах відділу однієї з бібліотек Москви). 19

грудня 2000 р. уряд Москви прийняв постанову про створення державної культурної установи – Бібліотеки української літератури. Вона стала наступною після Центральної української бібліотеки Москви, що була заснована в 1920-х роках (за деякими відомостями – у 1918 році) та припинила існування у 1938 році (останні книги українською мовою передано у 1949 році Науковій бібліотеці Львівського державного університету ім. Івана Франка; 1994 року частину з них (1200 примірників) повернено до Москви).

На світлині: Бібліотека української літератури в Москві

На 1 березня 2006 р. фонди бібліотеки нараховували понад 50 тис. одиниць збереження, зокрема: 23 тис. примірників книг, 15 тис. примірників журналів та видань, що продовжуються, 980 комплектів газет (у тому числі колекція часописів українських організацій Російської Федерації – з початку 1990-х років), а також карти, ноти, образотворчі видання, аудіо- та відеозаписи, рукописи. З 2006 р. надходить понад 70 назв українських газет та 130 назв журналів та видань, що продовжуються. У фонді – книги з історії, мистецтва, мовознавства, релігії та інших галузей, художня література українською, російською, польською, англійською та іншими мовами. Електронні каталоги бібліотеки містять понад 15 тис. записів.

Адреса бібліотеки: *Россия, 129272, Москва, ул. Трифоновская, 61, Библиотека украинской литературы.* **Web:** <http://www.webcenter.ru/~libukr>.

E-mail: libukr@online.ru.

Юрій Кононенко

Сербія

Дні Тараса Шевченка в Сербії

Уже понад 30 років, за доброю традицією, українці Сербії і Чорногорії влаштовують у березні Дні Тараса Шевченка. За цей час українська громада піднесла святкування до рівня програм національного значення. Координатором та головним організатором і цього року стало Товариство української мови, літератури і культури “Просвіта” у співпраці з українськими культурно-мистецькими та просвітніми товариствами.

Цього року Дні Т. Шевченка розпочались 11 березня, у суботу, у театрі м. Сремська Митровиця. Аматори та декламатори Товариства “Коломийка” та учні, які вивчають українську мову, представили сценічно-драматичну виставу, котра складалася з віршів та пісень на слова Кобзаря. На святі був присутній заступник голови української громади Сремської Митровиці д-р Ненад Лемаїч. Того ж дня відбулася і презентація праці Товариства “Коломийка” під назвою “Коломийка-25”, у якій подається коротка історія товариства - від заснування до сьогодні. Автори, Петро Ляхович зі Сремської Митровиці та Іван Терлюк з Нового Саду, представили зміст праці, яка, напевно, стане настільною книгою у вивченні історії української громади на цих просторах. Організували свято місцеве Товариство плекання української культури “Коломийка” та митровицька філія Товариства “Просвіта”.

12 березня 2006 року, в неділю, в залі початкової школи ім.Светозара Мілетіча м. Вербас відбувся Шевченківський вечір, який організували Культурно-просвітне товариство “Карпати” та вербаська філія Товариства “Просвіта”. У програмі взяли участь співаки, співоча група та хор Товариства “Карпати”, учні вербаських шкіл, які вивчають українську мову, та Згромадження Сестер-Служебниць Пречистої Діви Марії Монастиря м. Вербас. На вечорі були присутні перший секретар Посольства України у Белграді Юрій Лисенко та голова торгово-економічної місії Сергій Дрозд.

17 та 18 березня Дні Тараса Шевченка, організовані Культурно-мистецьким товариством ім. Івана Сенюка, пройшли у Кулі. Першого дня

за участю учнів початкових шкіл, які вивчають українську мову, у приміщенні Товариства ім. Івана Сенюка пройшла святкова програма, присвячена життю і творчості Т. Шевченка, та була відкрита виставка дитячих малюнків.

Співоча група „Коломия”

Другий день розпочався відкриттям виставки акварелі у галереї м. Кула, а в залі Скупщини, общини Кула, на честь Великого Кобзаря було організовано святковий концерт, у якому взяли участь члени Товариства ім. Івана Сенюка, дівоча група “Галичаночки” та студенти кафедри української мови і літератури Белградського університету. Гостями свята були перший секретар Посольства України в Белграді Юрій Лисенко та делегація Сербсько-українського товариства з Нового Саду на чолі з головою – Воїном Ковачевичем.

18 березня 2006 року вечір пам’яті Шевченка пройшов і в м. Інджія, організований українською громадою та місцевим Культурно-мистецьким товариством “Калина”.

Маніфестація “Дні Тараса Шевченка у Сербії” закінчилась 19-го березня 2006 року у м. Новий Сад. Товариство української мови, літератури і культури “Просвіта” у співпраці з радіо Нового Саду у Студії “М” організувало запис теле- та радіопрограми Днів Шевченка за участю культурних товариств з Кули, Вербасу та Сремської Митровиці.

На Днях Шевченка, як і кожного року, була присутня чисельна українська громада.

Мирослав Гочак

Інфослужба Товариства “Просвіта”

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250

E-MAIL: congress@look.ca, INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011 • E-MAIL: askold@verizon.net

The *Ukrainian World Congress* is an umbrella organization that coordinates and represents all Ukrainian organizations in the Diaspora. Its aims and objectives include:

- To coordinate the activities of its member organizations according to UWC constitution and by-laws;
- To preserve the Ukrainian national identity, language, and cultural heritage wherever Ukrainians reside in the world;
- To assist the Ukrainian people in their nation-building;
- To safeguard Ukrainian people against the actions and slanderous, self-serving special interest groups.

For many years the UWC has operated on the good will of people of Ukrainian origin, citizens of western democratic countries. Annually the Congress requires half a million dollars to meet all its obligations. Our member organizations provide a portion of the funds in the form of dues, however, we cannot do without donations from individual Ukrainians who value the work of the Congress. We require your immediate financial support in order to fulfil the necessary agenda of the UKRAINIAN WORLD CONGRESS.

THANK YOU FOR YOUR SUPPORT

Askold Lozynskyj, President

Victor Pedenko, Secretary General

.....

YOUR WILL: THE GIFT THAT GOES ON GIVING

- For the protection of everyone you love you should make a will immediately.
- As many as seven out of ten people do not have a will with specific instructions on how your life savings are to be distributed.
- The State will make the distribution according to law which may not correspond to your wishes. If you have no heirs the public trustee will take your estate into general revenues.
- Consider a gift to the Ukrainian World Foundation. The principal gift will be preserved and the earnings will be donated "For Ages Unto Ages" in your name.

TRULY THE GIFT THAT GOES ON GIVING

Olga Danylak, Treasurer

Bohdan Fedorak, Financial Secretary

✂

Please detach and send in with your donation.

Dear Canadian Donors! Please be advised that, in accordance with Canada's Privacy Act, only those donors who have provided their written consent will have their names published in our next issue.

I, _____ give my consent.
(signature)

Thank You!

\$25.00 _____ \$50.00 _____ \$100.00 _____ \$150.00 _____ Other \$ _____

Name: _____

Address: _____

_____ Tel.: _____

Canadian Donors: please make cheques payable to the UKRAINIAN WORLD FOUNDATION with a notation that this donation is for UWC. **Other countries Donors:** please make cheques payable to the UKRAINIAN WORLD CONGRESS.

Please mail your cheques to:
Ukrainian World Congress, 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON, M8Z 5X8, CANADA

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250

E-MAIL: congress@look.ca, INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011 • E-MAIL: askold@verizon.net

Світовий Конгрес Українців – це найвища міжкrajова координаційна громадська надбудова, яка репрезентує всю діаспору і координує її діяльність.

Метою і завданням діяльності СКУ є:

- збереження української національної ідентичності, мови, культури і традицій українського народу;
- координація праці складових організацій згідно з постановами і статутом СКУ;
- всяка можлива допомога українському народу в розбудові держави;
- захист правдивої історії України та доброго імені українців від наклепів ворогів і недругів українського народу.

Упродовж свого існування СКУ успішно справляється з завданнями завдяки підтримці української діаспори, а особливо громадян західних демократичних держав. Для виконання всієї запланованої роботи річний бюджет СКУ повинен нараховувати не менше \$500,000. Частину фондів (членські вкладки) забезпечують наші організації, члени СКУ, однак більшу частину ресурсів становлять пожертви українців, які розуміють важливість поставлених завдань і цінують працю Світового Конгресу Українців.

Тож закликаємо Всіх, хто не байдужий до долі України і всесвітнього українства, виявити свою жертовність для виконання Світовим Конгресом Українців завдань, поставлених перед ним українською громадою.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ВАШУ ПІДТРИМКУ!

Аскольд Лозинський, Президент

Віктор Педенко, Генеральний Секретар

.....

ВАШ ЗАПОВІТ – ЦЕ ЖИВИЙ ДАР

- Для забезпечення Ваших найближчих Ви повинні зробити заповіт уже сьогодні.
- Приблизно сім чоловік із десяти не мають складеного заповіту із специфічними інструкціями, як розпоряджатися своїми заощадженнями.
- Якщо такого заповіту немає і Ви не маєте спадкоємців, то Уряд, згідно з законом, сам розпоряджається Вашим майном, що може не відповідати Вашому бажанню.
- Коли будете складати заповіт, просимо мати на увазі нашу найвищу організаційну надбудову та її Світову Фундацію. Ваша жертва буде збережена як залізний фонд, відсотки йтимуть на діяльність СКУ, а Ваше ім'я як добродія буде увіковічене, бо

ВАШ ДАР ЖИТИМЕ ВІЧНО!

Оля Даниляк, Скарбник

Богдан Федорак, Фінансовий Референт

✂

Відріжте цю частину і перешліть нам з Вашою пожертвою.

Шановні Жертводавці з Канади! Повідомляємо Вас, що в наступному Бюлетені СКУ, згідно з Canada Privacy Act, друкуватимемо прізвища тільки тих жертводавців, які дадуть на це свій дозвіл.

Я, _____ даю свій дозвіл

Ім'я, прізвище
Дякуємо!

\$25.00 ____ \$50.00 ____ \$100.00 ____ \$150.00 ____ Other \$ _____

Name: _____

Address: _____

_____ Tel.: _____

Для отримання посвідки на звільнення від податків просимо жертводавців з Канади виписувати чеки на **UKRAINIAN WORLD FOUNDATION** з допискою **“for UWC”**.

Жертводавців з інших країн та тих, хто не потребує посвідки, – просимо виписувати чеки на **UKRAINIAN WORLD CONGRESS**.

Чеки просимо висилати на адресу: Ukrainian World Congress, 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON, M8Z 5X8, CANADA